

BENIHORT, AMB LA SÈRIE DE TELEVISIÓ "LÍNEAS"

text i fotos DC BENIHORT

Benihort Fruiteries és un dels escenaris de la sèrie de televisió "Líneas". La sèrie, que arriba als seus últims dies, ha rodat una de les escenes en la tenda que la cooperativa agrícola té a la Plaça Mercat Vell de Benicarló. A més, Benihort ha col·laborat aportant aliments durant els dies d'enregistrament.

"Líneas" és una sèrie produïda per L'Escenari/ (Josi Ganzenmüller,), dirigida per Román Miquel i escrita per Jesús Maestro, rodada en la nostra comarca i que acostarà, a través de la menuda pantalla, històries del Baix Maestrat, amb els seus personatges, intrigues i paisatges. "L'ajuda de Benihort ha estat fonamental per les despeses que comporta en qualsevol producció l'alimentació de l'equip. Entre l'aportació en gènere i l'econòmica hem pogut cobrir aquesta partida tan fonamental, sense deixar d'esmentar el suport moral que suposa que una entitat que engloba a tants benicarlandos siga particip de la nostra aventura", ha destacat el seu guionista Jesús Maestro.

Per la seua banda, el president de Benihort, Florencio Herrero, ha manifestat: "Estem molt satisfets de poder donar suport aquest projecte comarcal de gran envergadura tècnica i artística i per això no dubtem en prestar-los la nostra col·laboració". A més de Benihort, "Líneas" conta amb el suport de la UNIVERSITAT JAUME I de Castelló, així com d'altres empreses i particulars que també s'han volgut implicar en aquest projecte.

Està previst que el rodatge de "Líneas" finalitze avui 2 d'octubre. Després arribarà la fase de postproducció que durà diversos mesos treballant a l'equip fins que puguem veure-la a les nostres pantalles.

La sèrie, que esgota aquests dies els seus últims rodatges, ha rodat una de les escenes en la tenda que la cooperativa agrícola té en la Plaça Mercat Vell de Benicarló.

Número 702- 2 octubre 2009 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XV

la veu

de Benicarló

Una incineradora comarcal a la porta de casa

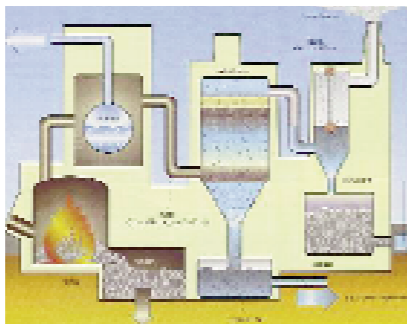
BENIHORT, AMB LA SÈRIE DE TELEVISIÓ "LÍNEAS"

Una incineradora comarcal a la porta de casa

Hi ha temes que tornen cíclicament a l'actualitat de les nostres comarques. I un d'ells, és què fem amb els residus. L'última "solució màgica" plantejada pel PP és la creació de incineradores, de les quals el Pla Zonal en el que Benicarló està inclòs, estaria agraciada amb una d'elles. Mentre se succeeixen solucions i els polítics continuen pegant-se en els despatxos sobre la millor solució per a les nostres escombraries, els advocadors continuen colmatant-se i posant en perill el medi ambient. Parlant clar, que se'ns menja la merda i no som capaços ni d'agranar la porta de la nostra casa.

L text REDACCIÓ
A PICABARALLA
POLÍTICA

El diputat autonòmic del Partido Popular del País Valencià, Mariano Castejón ha estat l'encarregat d'anunciar, des de Vinaròs, que la demarcació de

Castelló comptarà aviat d'una futura planta incineradora de residus sòlids urbans. Sense indicar quina serà la localitat que resultarà agraciada amb aquesta infraestructura, l'anunci ha tornat a alçar la polèmica al voltant del Pla de residus de la Zona I i del tractament que s'ha de donar als RSU. Les obres de la planta de

FOTO!

La falla l'Embut va iniciar el seu exercici faller divendres passat 25 de setembre amb el lliurament de pergamins als seus nous càrrecs 2010. Aquests ens van sorprendre amb una fantàstica benvinguda on no van faltar per a tots els presents menjar i beguda per a passar una agradable vetlada. Uns càrrecs molt emocionats van rebre tots amb un "sí" rotund el seu nou nomenament, davant l'atenta mirada de nombrosos familiars, amics i comissió de la falla.

Queden nomenats per al present exercici faller 2010 a Noelia Benet com fallera major 2010; Sara Soto, fallera major infantil 2010; Kilian Cleret, president infantil 2010; Cristina Terol, padrina de la falla 2010; Amparo Valls, padrina de l'estendard i Hector Edo com mantenedor 2010

I exercint un any mes com president d'aquesta falla, Don Juan Francisco Cornelles.

VerdCel presenta el seu nou disc a Benicarló per al Nou d'Octubre

El grup alcoià VerdCel presentarà a Benicarló "Sàmara", un espectacle que aplega música, poesia, videoprojeccions i interpretació i que barreja emocions i sentiments al voltant d'una mateixa història. El concert s'emmarca en els actes del Nou d'Octubre.

L'Oficina Municipal de Normalització Lingüística (OMNL) ha programat per a celebrar la diada del Nou d'Octubre aquest concert multidisciplinar de la mà d'un grup, VerdCel, que porta una intensa trajectòria de set anys presentant propostes que no només es basen en la música, sinó també en la posada en escena, la imatge i la paraula.

El seu anterior treball, "País Viatge", editat el 2006, va tindre un important èxit de públic i de crítica i va rebre nombrosos premis. Ara, amb "Sàmara", presenten un espectacle genuí, avalat per la solidesa, experiència i reconeixements d'aquest consolidat grup valencià. Un treball integral format per cançons, un dvd i un llibre que té com a protagonista una dona nonagenària que, a través de les seues vivències, farà de fil conductor per a tot l'espectacle. El concert tindrà lloc a l'Auditori el mateix 9 d'octubre a les 20.00 hores. L'entrada serà gratuïta

Avui no tinc més ganes d'escriure

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

El Benicarló va encadenar la tercera derrota consecutiva davant el Nules. Això podria ser un bon titular per a la crònica (?) d'aquesta setmana, i ningú no ho podria negar perquè aquest és un fet inqüestionable, constatable i quantificable. Sense anar més lluny, jo mateix vaig ser testimoni presencial dels fets amb la meua presència física i real al Municipal Pitxi Alonso. Per cert, ara que he nomenat el nom del camp, potser algú s'hauria de plantejar seriosament buscar-li un nom de substància perquè amb la marca que portem llevant i posant làpides, qualsevol dia ens trobarem amb alguna sorpresa. Ara potser algun lector s'ha quedat una mica descol·locat amb això de les pedres gravades, per la qual cosa vaig a donar la meua opinió al respecte i no de coses banals com ara la inexistència d'equip juvenil del CDB o la relaxant absència de megafonia. Com ja tothom sap, fa unes setmanes es va destapar una làpida que, segons van dir i no seré jo qui qüestionaré, feia justícia a una situació anòmala o històricament incorrecta al voltant del text que presentava l'anterior. Fins ací jo podria estar d'acord, cap problema. Però vet ací que amb el tros de pedra que "feia justícia" se'n van anar un parell que no s'ho mereixien. Sense menysprear ni llevar mèrits a ningú, vull deixar ben clar que no em va agradar la desaparició del nom de Juan Miguel Soriano, gran amic meu i millor persona que, en cap cas, es mereixia aquesta omisió. Ara jo em pregunto on deuen estar aquelles làpides que es van treure. En fi.

Ara suposo que hauria de reprendre el fil i tornar a parlar del partit del diumenge, i així ho faré encara que reconec que no em fa

molta gràcia. Però penso que sempre hi ha qui està pitjor que jo, per exemple un aficionat local que se n'anava dient "ahir va perdre el futbol sala, va empatar el València i ara perd el Benicarló, només ens falta pegar-nos un tiro". Jo no estic tan malament perquè el Barça va guanyar i això, encara que no em done de menjar, alegra el meu esperit senzill i poc exigent. Conrava dient, el Nules es va emportar els tres punts, però he de dir que de manera absolutament injusta. Com va dir un altre aficionat, la clau del partit va estar en mà dels porters: el nostre, tot i la seua inqüestionable qualitat, va cantar un parell de vegades, i el dels forasters ho va parar tot. Tot. Encara que el CDB es va posar per davant del marcador, els de la Plana van acabar remuntant el partit per demèrits del nostre. El gol de l'empat va ser de sainen: una pilota alta li bota al porter al davant, aquest calcula malament el bot de l'esfèrica, aquesta li passa per dalt i entra mansament a la porteria. El segon gol dels

visitants v vindre del llançament d'una falta que semblava un centre però que va fer cap dins la xarxa. Tot plegat un desgavell. Els nostres van posar setge a la porteria visitant i van tenir més de cinc ocasions claríssimes de gol que no es van materialitzar. Per a mi, un resultat just haguera estat tres a zero. També he de dir que una cosa no em va agradar, i va ser la suprema i escandalosa barraca que va muntar el nostre entrenador després de l'u a zero. Jo vaig esbrinar un cinc-quatre-u fastigós. I jo em pregunto per què no ens vam llançar a l'atac i vam arrodonir el marcador en lloc de tancar-nos d'una manera tan covard. Ni ho entenc ni m'agrada.

Ja està. Avui no tinc més ganes d'escriure. El proper desplaçament del Benicarló és al camp del Benicàssim, que ni sé com va, ni sé si s'ha gastat molts de diners, ni sé res de res. Però estic segur que si ens volen guanyar els costarà força, perquè l'equip que tenim poc ha d'envejar els altres.

Cal assenyalar els perills que comporta per al medi ambient i la salut aquest tipus de plantes

ve de la p gina anterior

tractament de residus del Consorci de Residus del Pla Zonal de Residus de la Zona I encara no s'han iniciat i no s'ha decidit cap nova ubicació per a l'abocador després de no superar aquest el tràmit d'autorització ambiental integrada.

El secretari comarcal del Bloc, Joan Manuel Ferrer, ha denunciat que les incineradores provoquen

problemes ambientals i sanitaris greus, a causa de la toxicitat de les emissions que podrien acabar afectant als cultius agrícoles de la comarca. Segons Ferrer, "les emissions tenen components tòxics com el cadmi, gasos àcids, etc. que van a parar a la indústria de l'alimentació". El secretari comarcal del Bloc ha acusat al PP i al PSOE de ser còmplices en el bloqueig de la construcció de l'abocador mancomunat, "al donar suport a una ubicació que no

estava prevista dins les alternatives contemplades pel pla Zonal", en al·lusió a la ubicació a la Partida Les Basses de Cervera del Maestrat. Per la seua banda, Mª Gràcia Molés, diputada del Bloc Nacionalista València, advertia que de continuar endavant la proposta del PP d'oferir com solució al Pla de Residus de la zona 1 la incineradora, aquesta agrupació no descarta denunciar el tema davant Unió Europea.

Mariano Castejón reaccionava afirmant que Europa dona suport a les incineradores. Per Castejón, plantejar la denúncia davant la Unió Europea no és una opció encertada, ja que "és un mètode donat per la UE i àmpliament estès en països com Alemanya o Dinamarca. El secretari executiu provincial de Desenvolupament Sostenible explicava que a Europa existeix una mitjana del 28% dels residus que són incinerats, existint més de 400 plantes.

UNA MICA D'HISTÒRIA

El Pla de residus de la zona I es va iniciar en 1999 i va ser aprovat en el 2001. La seua creació englobava la instal·lació i explotació d'infraestructures, construcció d'unitats de selecció de residus i la clausura del dipòsit controlat, que desgraciadament encara existeix a Vinaròs. Vuit anys després, en la zona del nord de Castelló solament està en funcionament una planta de reciclatge de Benicarló gràcies a un conveni entre diversos ajuntaments al que s'han incorporat altres municipis externs al Pla Zonal. Els RSU, es continuen vesant a abocadors il·legals i colmatats contaminant el medi ambient.

No cal oblidar que la principal font d'ingressos ve donada pel cànon que les poblacions

ve de la pàgina anterior

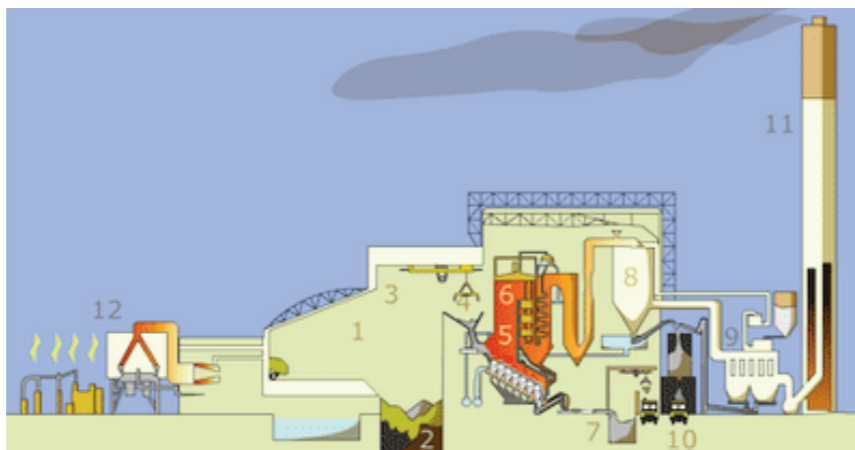
EL QUE DIU LA LEGISLACIÓ

Per aclarir que són els residus inerts, hem acudit a la legislació i, en concret, a la "Ley de residuos de la Comunidad Valenciana": Allí es defineix com a residu inert de la següent manera: "es consideren tals els residus que no experimenten transformacions físiques, químiques o biològiques significatives. Els residus inerts no són solubles ni combustibles, ni reaccionen física ni químicament de cap altra manera, ni són biodegradables, ni afecten negativament a altres matèries amb les quals entren en contacte de manera que puguen donar lloc a contaminació del mitjà o perjudicar la salut humana; el lixiviat total, el contingut de contaminants dels residus i la ecotoxicidad del lixiviat no superaran els límits que reglamentàriament s'establisquen." Per tant, entenem que, d'acord a la legislació valenciana de residus, els residus inerts no són combustibles i no són susceptibles de cremar.

Pel que fa als RSU, cal recordar que actualment es troba modificada en la directiva 91/156/CEE que estableix l'obligatorietat dels Estats membres a fomentar el desenvolupament de tecnologies netes, la valorització dels residus mitjançant la reutilització i el reciclat, així com la utilització dels residus com a font d'energia.

ELS PERILLS DE L'INCINERACIÓ

Arribats a aquest punt, cal assenyalar els perills que comporta per al medi ambient i la salut aquest tipus de plantes. Segons denuncia la Plataforma

Al respecte de la polèmica sobre els perills contaminants, els membres de la plataforma asseguren que l'eliminació dels residus per part d'aquestes incineradores, per molt que apliquen les MTD's (millors tècniques disponibles), no deixen de ser potencialment contaminants per molts filtres que es puguen arribar a utilitzar...

"No a la Contaminació", fins avui no s'ha promogut des dels diferents estaments públics cap estudi de tractament de residus que no advoque per la incineració des d'un principi, ni s'ha creat cap taula de treball en la qual estiguen representats els diferents moviments conservacionistes que des de sempre s'han definit com contraris a la incineració. D'altra part, denuncien que l'aposta per la incineració reflecteix un escàs coneixement de termes tan de moda com sostenibilitat o les tres R (reduir, reutilitzar i reciclar), doncs res més a les antípodes d'aquests termes que la indústria de la incineració, la qual necessita dels residus per al seu bon funcionament. No cal oblidar que la principal font d'ingressos ve donada pel cànon que les poblacions que fan ús d'aquestes instal·lacions han de pagar per la destrucció d'aquests residus, o més ben dit, per a la transformació en gasos i escòries (cendres) amb un alt grau d'elements molt poc saludables.

Al respecte de la polèmica sobre els perills contaminants, els membres de la plataforma asseguren que l'eliminació dels residus per part d'aquestes incineradores, per molt que apliquen les MTD's (millors tècniques disponibles), no deixen de ser potencialment contaminants per molts filtres que es puguen arribar a utilitzar, ja que la heterogeneïtat dels residus que entren a la planta (i que no reben cap procés de triatge per intentar reciclar la fracció encara potencialment reciclable), pot produir l'emissió d'elements potencialment cancerígens, tant pels gasos produïts, com per les escòries difícilment inertitzables. Així, recorden que una incineradora produeix gasos nocius com CO₂, SO₂, òxids de nitrogen, clorur d'hidrogen i fluorur d'hidrogen o substàncies com benzopirens i quitrans, molts d'ells cancerígens. Aquestes plantes industrials requereixen d'inversions milionàries. I, pot ser ací, estiga el secret de l'aposta per les incineradores.

El Nules es beneficia de les dues errades del meta local

text i foto VICENT FERRER

1 BENICARLÓ: Guillamón, Oscar, Pepe (Alex Sorlí, min. 83), Flos, Víctor Esbrí, Anta, Espinosa, Raúl Martínez (Kamal, min. 79), Anayo, Pitu i Monti (Vázquez, min. 46).

2 NULES: Juan, Aaron, Montoya (Sergio, min. 69), Gabri, Pedro Pablo, Chi-mo, Rober, Feran (Rafa, min. 81), Javi Tomás (Alberto, min. 61), Alex i Edo (Caballer, min. 90).

GOLS: 1-0 min. 16, Anta. 1-1 min. 39, Alex. 1-2 min. 57, Gabri.

ARBITRO: Lluna Olarte, delegació de Castelló, auxiliat per Gómez Agut i Gutiérrez Fernandez. Va ensenyar tarja groga al local Monti; als visitants Montoya, Javi Tomás, Alex, Sergio, Rafa i Alberto.

ESTADI: Pichi Alonso, 300 espectadors

Dues fallades del porter benicarlando li van permetre al Nules endur-se la victòria després d'un partit on els locals van tenir les seues oportunitats per emportar-se'l però, moltes vegades, el futbol és injust i premia l'equip que menys exposa.

El Nules al llarg de tot el partit sols va rematar a gol en tres ocasions i, amb l'avantatge en el marcador, va frenar els intents locals per donar la volta al marcador, jugant molt dur en diverses ocasions. El partit, després d'uns primers minuts de certa igualtat, es decantava per al Benicarló amb un gran gol; una recuperació d'Espinosa amb passada per alt a Anayo, que controla, cedint a Raúl Martínez qui, llança un tir des de fora de l'àrea que Anta desvia tot just davant Juan. Tot i això l'alegria va durar molt poc després de l'eixida en fals

d'Espinosa que va ser aprofitada per Alex per a marcar. Un resultat injust, però el futbol té aquestes coses. Després del descans, als dos minuts, segona arribada de perill del Nules i Guillamón va rebutjar una rematada d'Edu, però minuts més tard el segon gol visitant, de Gabri al traure una falta des de 35 metres que es va colar per l'esquadra del segon pal on no va arribar el meta local. Van saber reaccionar els jugadors benicarlandos i va poder empatar el Benicarló, després d'un penal comès per Alberto sobre Espinosa, però Juan, que va estar molt bé, va rebutjar el penal llançat per Anayo que, després de donar en el pal, va eixir fora. El Benicarló ho intentava, però una vegada i una altra la defensa visitant es mostrava ferma i de nou Juan, a l'últim minut, enviava la rematada de Vázquez a corner, i després la rematada d'Anayo que de nou detenia el porter visitant.

JA HA COMENÇAT LA 2ª NACIONAL FEMENINA

text CHB

CLUB HANDBOL BENICARLÓ
SÈNIOR FEMENÍ 2ª NACIONAL
HANDBOL VILA-REAL - 32
HANDBOL GRUPO PEINADO BAIX MAESTRAT - 10

El primer partit de lliga ens ha enfrontat contra l'altre equip provincial de la categoria convertint-se en un veritable derbi.

El partit va començar amb possessió de la pilota per part de les visitants que van aprofitar la seua oportunitat per avançar-se en el marcador mitjançant un penal. Era el començament, el prelude de lo que anava a ser tot el partit: una lluita cos a cos.

L'experiència va ser un grau a favor de l'equip de casa, el qual va saber aprofitar la seua veteranía per emportar-se el partit i deixar els dos punts en La Plana. Això no significa que

les representants de la nostra comarca no li plantaren cara al partit, en el qual, a més, es van intentar posar en pràctica les noves jugades que s'han començat a assajar.

Per part del Baix Maestrat es va notar la gran quantitat de jugadores juvenils que estrenen categoria aquesta temporada, la qual cosa significa que hi ha molt de treball per a conjuntar aquest equip que, recordem, està format per jugadores de tota la comarca, de poblacions com Benicarló, Peníscola, Traiguera o Vinaròs.

Esperem que el proper partit continuem progressant i, ja que juguem el proper dissabte a casa, aprofitem per a convidar a tot aquell que vulgui gaudir d'un partit d'handbol que s'arriba a les 6 de la vesprada al Polisportiu de Benicarló.

Per part del **GRUPO PEINADO** van jugar Laura en la porteria, Cris (1), Tifani, Arantxa (1), Verònica (1), Rosamari (1), Melani (2), Zoraida (1), Aroa (1), Jennifer (1), Jasmin (1), Juliana i Sheila.

ASSOCIACIÓ "AMICS DE LA MAR" DE BENICARLÓ

text REDACCIÓ

Dissabte passat 26 de setembre es va celebrar l'esperada última fase del Campionat Local de Pesca, sota la modalitat de Ronsa, en la qual van participar un total de 11 embarcacions i 26 pescadors.

Malgrat realitzar el concurs en horari nocturn a l'espera de quantioses captures, llevat dels primers classificats la major part de les embarcacions no van tenir molta fortuna i les captures van ser més aviat escasses. L'embarcació que guanyà aquesta fase va ser "PATRONETA" que amb aquesta victòria acumulava dues de consecutives alhora que retallava molts punts a la imbatible "NEWPYL" i s'assegurava el subcampionat. En segon lloc queda "XALOC II", que al també va assegurar-se el tercer lloc en la general, aprofitant l'estranya temporada de "RONSERA III" que, encara que amb dues fases menys, li ha estat pressionant en aquest final de campionat.

A destacar, una vegada més, els severs marcatges "a l'home" posats en pràctica per diverses embarcacions amb vista a millorar, o mantenir, la seua posició en la classificació general.

Aquest dissabte 3 d'octubre se celebra a l'ermita de Sant Gregori la tradicional paella de germanor i festa de lliurament de trofeus de la temporada 2009.

Classificació 7a fase Ronsa 2009

- 1r PATRONETA, 8422 p.
- 2n XALOC II, 5820 p.
- 3r NEWPYL, 943 p.
- 4t HURACAN I, 3330 p.
- 5é CAPRICHOSA, 2535 p.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

La regidora de Cultura justifica el No-Museu

text REDACCIÓ

La regidora de Cultura de Benicarló, María Ortiz, ha assegurat que s'està treballant per a aconseguir la declaració del MUCBE com museu. La recent titular de l'àrea reconeix que "és un procediment que cal fer, cal intentar fer un conveni" encara que ha evitat aclarir les circumstàncies i els procediments que s'estan utilitzant. "Depèn d'altres aspectes i quan les coses estiguen clares faré una roda de premsa", aclaria. Des que La Veu destapés la passada setmana que el centre no te reconeixement oficial, són nombroses les veus que s'han alçat per protestar per la situació, atenent la quantitat de subvencions que està perdent el municipi.

Una visitant de les instal·lacions lamentava que "el sou se l'enduguen els polítics i el poble es quede sense un funcionari que és necessari per desenvolupar la nostra cultura". De la mateixa opinió era un assistent a les exposicions del centre cultural. "Almenys podien haver tingut la vergonya de canviar-li el nom i no enganyar ningú", denunciava. Cal recordar que el MUCBE no té el reconeixement oficial com museu pel fet que al capdavant de les instal·lacions no té un funcionari amb qualificació A, és a dir, un titulat superior que es faça càrrec de la gestió de l'edifici. El consistori no ha tret a convocatòria la plaça al·legant l'elevat cost econòmic que suposaria.

Llocs emblemàtics

text i foto REDACCIÓ

Els secrets dels llocs més emblemàtics de Benicarló tornaran a quedar al descobert gràcies a l'Associació Cultural Pere de Tous.

Els seus integrants, engegaran durant el mes d'octubre les visites guiades pel centre de la ciutat, que tant èxit van tenir el passat estiu. L'antic convent de Sant Francesc, la casa típica benicarlanda o l'antic ajuntament, seran alguns dels llocs que es visiten. Per a aquest mes d'octubre, s'inclou en el recorregut com a novetat la visita a l'interior de l'antiga pressó. Les visites guiades s'iniciaran els divendres a les set de la vesprada des del MUCBE. En aquesta ocasió, van dirigides al públic benicarlando i per això es faran en valencià. Els interessats poden apuntar-se en el moment de l'inici de la visita.

Enfoque

Per altra banda, l'Agrupació fotogràfica Enfoque inaugura l'exposició "Indrets de Benicarló" al Mucbe el 2 d'octubre a les 19:00 hores.

Des que La Veu destapés la passada setmana que el centre no te reconeixement oficial, són nombroses les veus que s'han alçat per protestar per la situació

Exposició fotogràfica 2 octubre 2009 | 18 octubre 2009

MUCBE

"Indrets de Benicarló"

Enfoque. Agrupación Fotogràfica de Benicarló

L'AJUNTAMENT ES POSSA LES PILES AMB ELS JOVES

text REDACCIÓ

La regidora de Benestar Social de Benicarló, Sarah Vallés, ha anunciat la propera presentació d'un ambiciós Projecte de Joventut, que consistirà en crear un punt d'informació per coordinar tota l'activitat municipal adreçada als joves. Aquest punt serà un centre de referència informatiu i d'assessorament per a tots els joves de Benicarló. D'altra part, s'ha referit a la creació d'una comissió especial de joves dins del consell de Benestar Social recentment constituït a la ciutat. Amb ell el consistori pretén revitalitzar les activitats destinades al sector Jove de la localitat, dels que ha reconegut "són l'assignatura pendent d'este ajuntament". La nova comissió pretén "establir mecanismes per tindre informació de primera mà, saber qué pensen i qué volen els joves de la localitat". Així, s'han integrat en l'organisme un representant de la coordinadora de penyes "que reuneix un nombre important del col·lectiu", dels instituts, consell escolar, el tècnic de l'ajuntament de l'ajuntament, els regidors de joventut i Benestar Social i un representant de l'associació Patim.

L'anunci es feia durant l'acte de presentació del Calendari Social aquesta tardor, del que els joves són els protagonistes. La Regidoria de Benestar Social ha programat campanyes de sensibilització, sessions educatives, concursos i activitats esportives amb l'objectiu de formar-los i implicar-los activament en la presa de decisions que els afecten dia a dia. Coincidint amb l'inici del curs escolar, la Regidoria de Benestar Social ha posat en marxa un programa que combina activitats socio-educatives i informatives amb altres més participatives i de sensibilització. L'objectiu és

desenvolupar actituds i valors que milloren la capacitat i un major nivell de reflexió en les decisions que han de prendre els joves.

Una de les primeres activitats que es duran a terme durant el mes d'octubre, amb la col·laboració de l'entitat Patim, serà un seguit de sessions informatives i educatives per a la prevenció del consum de drogues que anirà adreçada a tots els cursos de primer d'ESO dels tres instituts d'ensenyament secundari de Benicarló. També hi haurà una campanya de sensibilització contra la violència de gènere promoguda per la fundació Tolerancia Cero. Dins de les activitats culturals, s'ha previst promoció a la lectura a la Biblioteca Municipal i dos concursos que pretenen captar l'atenció dels joves a través de les noves tecnologies. Es tracta del Primer Concurs amb Telèfon Mòbil Captura Benicarló, perquè els joves traslladen a través del mòbil la visió que tenen d'ells mateixos i de la realitat que els envolta, i del Primer Concurs Jove de Fotografia Digital, les fotografies del qual il·lustraran el Calendari Social de l'any 2010. Les imatges dels dos concursos s'exposaran virtualment al web de l'Ajuntament.

Pel que fa a les activitats esportives, s'ha programat una cursa a peu organitzada conjuntament amb l'àrea d'Esports i amb l'entitat Patim i s'està treballant amb la Coordinadora de Penyes per organitzar activitats conjuntes dirigides als joves. La regidora de Benestar Social, Sarah Vallés, ha valorat de manera positiva tot el programa previst i ha destacat que "cal treballar més amb un sector de la població que significa el 29% dels habitants de Benicarló", referint-se als joves menors de 25 anys.

El Playas aprofita les debilitats locals i sentència a la primera part

text i foto VICENT FERRER

2 BENICARLO AC: Chus, Isco, Vadillo, Genero, Lolo; cinc inicial; Xapa, Valença, Vinicius, Parreño, Chicho i Paulinho.

3 PLAYAS CASTELLON: Rafa, Jesús García, Cassio, Moi, Passarinho; cinc inicial; José Revert, Ruben, Kiko Ri Moreno Milián, de Barcelona. Van ensenyar tarja groga als locals Valença, Vadillo i Chus; als visitants Jesús García i José Revert.

GOLS: 0-1 MIN. 8, José Revert. 0-2 min. 8, José Revert. 0-3 min. 18, Jesús García. 1-3 min. 26, Lolo. 2-3 min. 29, Chicho.

INCIDÈNCIES: Uns 1300 espectadores al Municipal de Benicarló. Partit oferit per Punt 2.

Quan un equip salta a la pista conjurat, sol guanyar els partits, no importa que en teoria tinguen davant a jugadors amb millor ofici en la categoria, la il·lusió i les ganes de victòria són moltes vegades grans aliats, i en aquest partit aqueixes virtuts les va atresorar el Playas de Castellon, que va saber aprofitar totes les oportunitats per marcar, al mateix temps que va mostrar davant l'afició benicarlanda les misèries d'alguns jugadors locals que no donen sobre el terreny de joc el que s'espera d'ells.

El partit era vital per als de casa, els quals, després de la derrota, certifiquen el pitjor inici des que estan a la Divisió d'Honor i per a donar més tranquil·litat als visitants. L'inici va ser de pressió per ambdues parts, si bé els del Playas es pegaven més a l'hora de pressionar i recuperaven més fàcilment la possessió del baló. En una d'aquestes accions, baló llarg per José Revert, que se'n va per cames de Valença i abans d'entrar a l'àrea marca de dur tir creuat. Sense donar temps de reaccionar als locals, i després de traure una falta assajada, Rubén col·locava el 0-2 en el marcador, deixant l'equip local contra les cordes, sense tot just poder de reacció, malgrat l'ajuda des de les graderies. Miki feia moure la banqueta, cercant un quintet capaç d'enganxar-se al partit, però els del Playas no l'hi ho permetien amb la seua aclaparadora pressió, obligant a que els jugadors locals jugaren en passades llargues on tenien sempre avantatge els visitants que, a la mínima

El partit era vital per als de casa, els quals, després de la derrota, certifiquen el pitjor inici des que estan a la Divisió d'Honor i per a donar més tranquil·litat als visitants.

recuperació, eixien ràpids cap a la porteria d'un nerviós Chus, i així, una dolenta eixida va propiciar que Jesús García col·locara el tercer gol al marcador i mentre donava una nova garrotada a l'afició. Després del descans Miki va donar entrada a Paulinho a la porteria, i l'equip es va mostrar molt més agressiu retornant-li al Playas la tàctica. Una pressió que va fer cometre moltes errades. A més l'entrada de Chicho, que debutava a la categoria, li va donar a l'equip més agressivitat i mobilitat a l'atac, cosa que va permetre poder buscar el gol. Als dos minuts, Rafa, demostrava ser el millor porter de la lliga al traure una rematada de Chicho que ja es cantava com gol, i a la jugada següent Vadillo estavellava el baló al pal Els caduferos van seguir amb la seua pressió i domini del partit i Lolo va marcar. El Playas es va multiplicar en defensa i ni es va immutar quan Paulinho va creuar la línia divisòria. Els minuts passaven i les possibilitats locals es diluïen, malgrat els ànims que rebien des de la graderia. Isco va entrar com porter jugador, com ultima basa i Xapa va poder marcar, però de nou es va trobar amb Rafa. El gol de Chicho mancava dos minuts va donar un punt d'esperança, però no va poder ser, ja que Xapa, solament al costat del pal, va fallar el que haguera estat el gol de l'empat mancava 46 segons.

DILLUNS CULTURAL

text NATÀLIA SANZ

Que la cultura és la germaneta pobra de tots els ajuntaments (excepte glorioses excepcions), és una afirmació que no crec em negue ningú. Que la cultura naix de la necessitat dels homes per comunicar-se, tampoc. Que ha servit de vehicle històric transmissor entre civilitzacions, és més que evident. I als fets em remet. El primer que se sol destruir en cas d'ocupació forçosa d'un territori, és tot rastre que parles de la civilització que va viure en ell. Per que l'Art, en totes les seues manifestacions, parla de la grandesa d'un poble.

Temps de crisi econòmica. Lamentablement, l'única cosa intocable són els sous dels nostre governants. En l'altre costat de la balança, el primer que es toca són les inversions en cultura. Quan hauria de ser al revés. En la nostra comarca hem perdut els grans actes culturals que, en temps de bonança, s'han celebrat de llarg a llarg del nostre territori. Adéu a les representacions teatrals i concerts de cert nivell amb artistes de renom. Les agendes culturals dels municipis es queden buides. I ho fan, per la falta d'imaginació de molts dels nostres governants.

Senyors. A la gent del carrer (que som en definitiva els qui els paguem) no ens fa falta que actue Plácido Domingo, ni que ressusciten a Michael Jackson perquè considerem que estan programant amb qualitat. Per si no ho saben, en la nostra comarca hi ha molts talents que estan esperant que algú els done una oportunitat. Però clar, ningú és profeta en la seua terra. Deixem perdre el que tenim i quan tenim un poc de diners, ho invertim en actuacions d'un elevat cost econòmic, que no sempre va lligat a alta qualitat.

Creo que els nostres músics, cantants, actors, etcètera, han demostrat moltes vegades del que són capaces.

En temps de crisi, la imaginació al poder. Aprofitem per a potenciar els nostres valors, la nostra cultura. Ens eixirà més barat, segur. I ens rendirà més. Perquè al cap i a la fi, el que estarem fent és posar en valor les nostres arrels que són la nostra carta d'identitat de cara al futur. I no m'estic referint només a les manifestacions culturals que hem heretat dels nostres avantpassats. Avui, ací i ara, hi ha molta gent que està treballant en projectes culturals importants, que està fent coses que marquen un abans i un després en l'evolució de l'Art en la nostra comarca. Pintors, escriptors, músics... artistes en general que no fan sinó afegir una pàgina a la nostra Història Cultural.

Per quina raó els estem donant l'esquena? Per quina raó ningú s'encarrega de potenciar-los, donant difusió als seus projectes? Per què, en definitiva, no els dona suport ningú?

Estem perdent un temps valuós per a escriure noves pàgines de la nostra Història Cultural. O ens posem les piles o les deixarem en blanc. Algú es preguntarà amb el pas dels segles què va passar durant aquests anys. I jo em negue a participar d'aquest buit cultural. Almenys, em queda el dret a la pataleta. Que per a això voto i pago els meus impostos.

TERCERA ESTACIÓ

O és la quarta? Per què, quantes vegades s'ha modelat, interromput i tornat a intentar? Això de la plaça de la Constitució, vull dir: un grapat d'anys per decidir-se, uns altres tants per acabar-ho –com l'obra de la Seu- enmig de fallides de les empreses adjudicatàries i la incompetència manifesta de l'ajuntament d'aleshores –que és el mateix d'ara, del PP-. I en lloc de demanar-los responsabilitats per inútils i malbaratadors dels diners públics, ara nous pressupostos gegantins per tornar al mateix. O ara va de veres?

I és que res no hi havia més urgent a tot Benicarló que alçar "potes per amunt" la famosa plaça, perquè tots els carrers i voreres dels barris estan impecables, tots els

voltants del poble nets i endreçats, tots els vials –com ara la carretera vella de Peníscola- asfaltats, tots els camins netejats i sense clots, tots els passos de vianants repintats i visibles... I clar, els de l'ajuntament no saben què fer amb els diners -una vegada atribuïts els sous "borratxos" que s'han adjudicat- i se'ls ha ocorregut la brillant idea de tornar a empastifar-se –i empastifar a tota la gent- amb més obres faraòniques, ara amb la instal·lació d'una nova font de marbre (!) que sembla ha rebut el primer premi, en un concurs públic d'idees desvariades.

Sort en tenim que Benicarló està *en buenas manos*.

Marc Antoni Adell

LA GOTA FREDA A BENICARLÓ

text REDACCIÓ

La gota freda que se centrava en el Mediterrani, deixava aquesta passada setmana la seua petjada a Benicarló. El dilluns, al voltant de les onze del matí, s'iniciava el temporal. Deu minuts van ser suficients perquè el centre de la ciutat de Benicarló es col·lapsara. L'intens aiguat va enxampar desprevinguts als nombrosos veïns que a eixa hora transitaven pel nucli urbà. No només l'aigua obligava a cercar refugi ràpid, les ratxes de vent van bufar de cop i volta a 60 quilòmetres per hora i la temperatura va patir un brusc descens de cinc graus centígrads. L'aigua a més, va arribar acompanyada d'un important aparell elèctric. El temporal que va descarregar sobre Benicarló va ser provocat per una intensa borrasca que es desplaçava pel mediterrani des de les Illes Balears, carregada d'humitat pel vent de Llevant.

El dimarts, es repetia la situació. Al llarg del dia s'arreglaven en el centre de Benicarló més de 32 litres, la major part d'ells caiguts al voltant de les onze del matí. Els carrers van quedar anegades en pocs minuts i es van convertir en rius a causa de la intensitat de la tromba. El carrer Major i el de Sant Francesc, van tornar a evidenciar que en el seu moment van ser sèquies ja que l'aigua es va dirigir cap a elles. Els embornals van ser incapaços d'absorbir la gran quantitat d'aigua que va caure en pocs minuts. L'aiguat va deixar a més a nombrosos veïns calats fins als ossos ja que no res feia pensar que a primera hora del matí una tempesta d'aquestes característiques.

Handbyke adquirit gràcies a la Fundació Caixa Benicarló

text REDACCIÓ

L'acció s'emmarca dins del programa d'eliminació de barreres psico-socials i integració de les persones amb discapacitat a través de l'esport adaptat que COCEMFE està desenvolupant en la comarca des del 2.002.

"Dins de l'apartat d'activitats d'oci, ens servirà per a fer eixides i agafar fons físic", explicava Manolo Celma, president de l'entitat. Els beneficis del nou vehicle adaptat són nombrosos per als usuaris, ja que "nosaltres tenim morts els abdominals i la handbycke ens permet exercitar-los". El dispositiu s'adapta a qualsevol cadira de rodes quasi sense esforç per part de l'usuari, tal com es van encarregar de demostrar els membres de l'associació durant la presentació a la premsa. Es tracta de la segona handbycke amb la qual comptem, encara que l'objectiu "és tenir almenys cinc, una per a cadascun dels socis que practiquen habitualment esport", assenyalava Celma. Agustín Cerdà, gerent de la fundació Caixa Benicarló, es

L'episodi de gota freda es donava per conclòs el dimecres al matí, després que durant la matinada el cel abocara sobre Benicarló 22 litres d'aigua. Amb aquestes xifres, els registres mensuals de la ciutat arribaven als 126 litres arreplegats des de l'1 de setembre. Una situació que no és inusual en el mes de setembre, quan les perturbacions que es formen sobre el Mediterrani descarreguen amb força sobre el litoral. Per sort enguany, no han provocat danys materials.

mostrava disposada a seguir col·laborant amb l'entitat per a arribar a els seus objectius ja que considera que "és una aposta pel treball ben fet". La subvenció atorgada a COCEMFE entra dins del programa Caixa Solidària, que destina l'1 40% dels beneficis de l'entitat a obres solidàries. Enguany els beneficiaris han estat entitats que treballen amb persones amb discapacitat. L'import destinat a la compra de la handbycke han estat 2.800 euros.

Record de Carmelina Sánchez - Cutillas

Els Dies Gloriosos

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

22 - II - 2009

Avui toca caminar per la Serra d'Espadà, paisatges idíl·lics al costat d'altres massa humanitzats. La pujada al castell de Suera paga la pena, és una construcció del segle XII, d'origen musulmà, llavors s'anomenava castell de Mauz, està a una alçada de 582 metres i pràcticament en ruïnes, però encara es pot observar alguna de les seues muralles que li donen una gran espectacularitat. Ens fem moltes preguntes ¿com el van construir allí suspès a la vora mateixa del precipici? ¿què menjaven si estaven molt de temps assetjats? ¿era igual de dificultós pujar i baixar com avui en dia?

24 - II - 2009

Avui el diari la porta la notícia de la mort de Carmelina Sánchez - Cutillas. Qui se'n recordava ara d'ella? En els últims anys la seua figura era envoltada d'un gran silenci, feia molt de temps que havia renunciat a escriure i vivia en una mena d'exili interior, però l'any 1975 va guanyar el premi Andròmina de narrativa amb una novel·la magnífica Matèria de Bretanya, on recordava la seua infantesa a Altea, tot un prodigi de llenguatge, que va arribar a vendre 20000 exemplars, en una època en què molt poques persones llegien en valencià. Vaig conèixer Carmelina Sánchez - Cutillas el 10 de maig de 1985, en què va participar a Benicarló en una taula rodona, juntament amb Isabel-Clara Simó i Margarida Aritzeta per parlar de dona i literatura. Carmelina ens va sorprendre a tots en arribar amb un luxós cotxe amb xofer. Després vam anar a sopar i ens va estar contant la seua experiència del 23- F a València, ella era veïna del govern militar i ja des de bon matí va veure els preparatius, i un familiar seu formava part del govern de subsecretaris a Madrid. També recordo que li vaig donar dos llibres seus per a signar, Matèria de Bretanya i el poemari Els jeroglífics i la pedra de Rosetta li va fer particular il·lusió que tinguera aquest llibre i es lamentava de que no havia estat entès. ¿S'estudia en algun lloc l'obra de Carmelina Sánchez - Cutillas? ¿Hi ha encara alguna edició a l'abast de Matèria de Bretanya?

6 - III - 2009

Lectura de la correspondència entre Mercè Rodoreda i Joan Sales, les cent primeres pàgines van de les vicissituds per a l'edició de "La plaça del diamant". El que més em crida l'atenció és l'apassionada discussió entre els dos escriptors

sobre unes quantes paraules i expressions que la Rodoreda vol utilitzar i que el seu editor tracta de convèncer-la per a que les canvie, ja que segons ell no les utilitza ningú. L'escriptora es manté ferma en la seua actitud amb tota la raó del món. Que no las utilitze ningú en el lloc en què es mou una persona, no vol dir que no s'utilitzen en altres indrets del domini lingüístic, o que no s'usen però que es coneguen, jo, sense anar més lluny, quan començava a llegir en català, sovint preguntava les paraules que no coneixia a les persones majors que es trobaven al meu voltant en lloc de buscar-les al diccionari. L'excusa d'eliminar paraules del domini públic, amb l'excusa de que no les diu ningú, és el camí més ràpid per a la degradació de la llengua.

9 - III - 2009

Anem a veure "Slumdog millionaire" de Dany Boyle, retrat de l'altra cara de la Índia, la que els turistes no veuen, un món de misèria extrema, on la vida no té cap valor, i els individus sense escrúpols es fan milionaris, amb escenes molt dures com les de la tortura, o quan deixen cec el xiquet que sap cantar per a dedicar-lo a demanar almoïna i guanyar més diners. La part final de la pel·lícula li fa perdre una mica de força, però no li fa perdre l'interès.

ve de la pàgina anterior

Surrac. A partir d'ara, la recerca, segur que arriba a bon port. I és que les troballes són d'una importància capital: dos estufes Askar, una ràdio Caves i un pot de detergent Oro. Ja estem a l'espera de l'arribada dels del National Geographic.

Roda de premsa museística

Per cert, la gent de la costa nord, com és que fa les rodes de premsa al MUCBE? És una qüestió, també, de tradició? Deu ser per allò que dèiem abans, que amb pocs anys, tot es converteix en tradició, en aquest poble, i les troballes, tan importants, elles, hi han obert les portes? No res, que com a museu no el visitaran molt però... amb tanta roda de premsa, sortirà a tots els mitjans de comunicació i, a més, debades, sense gastar-se ni un euro (bé només el de la llum dels focus) De tota manera tota la culpa la té Conselleria que no ens vol gens ni mica que no veu que l'únic que volem és estalviar, al ficar un funcionari de grau B, per fer la feina d'un A. És que no ens entenen.

Universitat Popular?

A veure. A qui se li ha ocorregut pegar-li una pujada d'un 25% als preus dels cursos de la Universitat Popular? De 60 a 80 €. Doncs, sí. Això és el que ha incrementat el govern municipal la matrícula del cursos que la UP ofereix. Sembla que cal traure diners... encara que siga dels pobres usuaris que li donen vida a aquest descafeïnat servei cultural. Si senyor, ja en tenim prou que la cultura siga sempre tan barata, cal donar-li la importància que li correspon. Encara que siga pagant més els

alumnes i cobrant menys els professors (proporcionalment a la pujada, s'enten). I a qui no li agrada... que no vaja. Apa.

Pensaments profunds...

Són les tres de la matinada. La mànega del netejador arruixa amb força inusitada els gronxadors de la plaça de la constitució. Continua al voltant de la nova font en construcció, la del nostre íclit faraó Kuenka, amb tanta força que encara no sabem com no s'acaba emportant les llambordes que l'envolten, deixant la més neta que una patena. Tot i així, més d'un pegot de quitrà pintat, que van ficar per dissimular els forats del terra dels gronxadors, va saltar pels aires. Però això no és allò important que volfem contar, allò important va ser, al dia següent, veure l'alcalde, tot sol ell, a les 10 del matí, plantat davant el projecte de font, una bona estona, pensant, no sabem que. I és que... la font de Kuenka dona per molt. Inclús per pensament profunds.

... i no tan profunds

Ara, podria haver caminat una mica més i arribar fins el jardí de l'auditori, o de Fontcuberta (tot i que de l'inicial no en queda massa), i veure com estan els gronxadors d'allí i, sobretot, la font que allí també hi ha: bruta i perillosa. I és que, quan un xiquet caiga, i prenga mal, després ens lamentarem. Ja, ho entenem, encara hi ha categories de fonts.

Conservar

Ja sabem que això del patrimoni, i el que no ho és també, no és precisament el que més motiva el nostre ajuntament per conservar (altra diferència de criteri?), però nosaltres, com som molt pesats

i, de tant en tant, ens agrada traure-li els colors als nostres representants polítics quan passen de tot, hem volgut fer-los cinc cèntims d'aquesta situació, no massa sostenible, i que no ens deixa massa bé: el pixador i aparcament de cotxes que s'ha convertit el solar que fa cantonada entre el carrer la mar i l'avinguda de lecla. La restauració que s'hauria de fer de la porta del carrer Immaculada, cantonada Castarnuelles. Al carrer de la Sequieta, a l'alçada del número 3, ja fa temps, la plantada d'una bastida va representar el serrat d'un arbre. A l'avinguda Papa Luna, a l'alçada del 85, la paperera està doblada i en mal estat. Al Barranquet, també li falta una bona neteja altra volta, però no de branques, si no de la merda que molts deixen allí. El que havíem dit, si no s'apliquen, tal volta els farem aplicar nosaltres. I és que els tafaners podem ser, de vegades, com una mena de mosca collonera. I això, a que emprenya?

I és que s'avorreixen

Una càmera de fotos, quatre gotes d'aigua i lemboliquen. Dos dels nostres col·laboradors van acaparar la passada setmana l'atenció dels mitjans de comunicació amb les seues imatges. Jordi i Natàlia van ser protagonistes dels espais del temps amb les seues imatges de les pluges que han caigut a la comarca. Dilluns passat, una imatge de Jordi presa a Vinaròs obria l'espai L'oratge de Canal 9. I el tancava una de Natàlia, feta a la plaça de San Bartomeu de Benicarló. A l'endemà, Jordi repetia a TV3CAT, en l'espai "El temps en imatges", aquesta vegada amb una magnífica imatge de El Ballestar. Poca feina...

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Antiga tradició

Açò del que és tradició, i que no ho és, cada vegada és més complicat de saber. Ara resulta que els coets de la platja de Peníscola, des de fa 50 anys, són tradició i per això han de continuar fent-se a aquest lloc. Ací, les falles, amb una trentena d'anys, també diuen que són les festes més tradicionals del poble, més que les d'agost, ja s'insinua per alguns foros (certament, tal com les estan deixant, segurament ho acabaran convertint en una veritat). Fins i tot, també ací, a la nostra casa, "la rompida de la hora", amb tretze anys, i importada, ja la consideren tradició (suposem perquè Mundo hi és també pegant-li al bombo, i és que aquest home ja és part de la història del nostre poble). En fi, que els temps estan canviant i allò que fa cent anys o més era tradició ara s'ha convertit en obsolet i, allò que va passar ahir, ja és tota una tradició secular (com una mena de Mundonització). I és que, els temps avancen que és una barbaritat.

Protecció costanera

Últimament els protectors de la nostra costa sembla que proliferen com a bolets. Tots s'han convertit, de la nit al dia, en protectors del nostre medi ambient, dels nostre entorn natural, de les nostres tradicions, de la nostra horta... i a més diuen que volen un desenvolupament sostenible. I tu, ens pareix molt bé aquest esperit "conservador", però diríem que al matís conservacionista, no tenim massa clar que siga, justament, el més sostenible, ambientalment parlant. Ho diem perquè, ficar formigó a dojo a dins la mar per preservar el que ens volen ficar a primera línia de costa... Ja només ens faltaria, per ser uns autèntics "verds", tindre un jardinet a l'entrada de casa, com no, de gespa artificial

(sempre serà més barat) i aleshores ja podríem dir que som els principals valedors de l'urbanisme sostenible, i verd, del país.

Es busca...

A veure, si ho entenem. Segons hem escoltat, han dit que l'erosió, a la costa nord, s'ha anat menjant una mitjana de 2 metres per any (també han arribat les rebaixes ací, abans no eren tres metres?). Bé, això vol dir que en els últims 30 anys, que és quan més xalets s'han fet, haurem perdut uns 60 metres (les matemàtiques no fallen). I, per tant, voldrà dir que quatre o cinc xalets, dels d'abans, hauran anat a parar a sota de la mar. Ja hem escoltat per ràdio macuto que els del National Geographic han dit que volen vindre a buscar la tradicional ciutat submergida del Surrac.

... i es troba

Les primeres troballes, que ha fet un submarinista que passava per allí, han estat determinants per afirmar que aquella era, sens dubte la "tradicional" ciutat perduda de

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

M'ha semblat interessantíssim el tema de la setmana. Es veu treball ben fet, ben documentat i, per fi, objectiu. No li donen la culpa a ningú que l'espai cultural més emblemàtic que actualment posseeix el nostre poble estiga desaprofitat, ans al contrari suggereixen –i no exigeixen com fan de normal-solucions amb un to mesurat i raonable. Fins i tot l'editorial manté aquesta línia de prudència i ja és estrany això, ja. Què pot succeir amb el MUCBE? En primer lloc, de moment, ha de canviar de nom i passar directament a dir-se NMUCBE, és a dir, no museu ciutat de Benicarló. Perdona l'acudit fàcil però no l'he pogut evitar. Podria ser que l'Ajuntament els fera cas i es decidira a dur el projecte endavant. Tant de bo, però penso jo que aquests senyors no estan per la Cultura després d'haver-se passat gairebé mitja legislatura amb un regidor del ram interí. També podria ser que el final del convent fóra similar al del Casal Municipal, que un dia, com aquests darrers, ens arribe una gota freda i comence a caure aigua d'alguna gotera i que es deixi córrer perquè total no val la pena, i que un dia no hi haja cap activitat a fer i temporalment es tanque uns dies i així successivament fins arribar a la degradació total. No passaria res per això perquè sóc conscient que el nou espai de màxim nivell cultural benicarló s'ubicarà a la plaça de la Constitució; els turistes vindran a camaraes a fer-se fotos a la font de marbre i a la blavorotonda i es gastaran molts diners al poble i ens veurem obligats a dedicar-li una estàtua, un carrer, una avinguda o fins i tot una partida del terme a l'autor de

tan revolucionàries idees perquè serem rics del cagar i ens en fotrem de la crisi i la seua senyora progenitora.

El millor resum de quin és el nivell cultural a Benicarló l'ha escrit Dani Tejedor en les pàgines d'opinió. Jo mateix, des del meu covard anonim, subscriuria tot el que comenta aquest jove. Tot. Tanta prepotència, tanta despreocupació, tanta desídia. Sort té el regidor de festes que el personal se li adreça amb modals, perquè aquests xics de la Big Band el que haurien hagut de fer era no demanar permís a ningú i posar-se a tocar –fins i tot per a més inri- amb una gorra al terra i després lliurar solemnement els cèntims arplegats a qui els va prohibir exhibir les seues habilitats. És cert, "adéu, cultura, adéu".

No sap com me n'alegro que els dies gloriosos de San Abdón siguin tan gloriosos i, gràcies, tan freqüents darrerament. No vaig anar a veure "El truco del manco" per un prejudici; no m'agrada, em posa del fetge el hip-hop, no puc fer-hi més. L'altre dia però vaig sentir per la ràdio el Langui i em va semblar un personatge molt interessant i especialment intel·ligent; va contar com una vegada, de menut, ingressat com estava en un hospital va rebre la visita del famós davanter centre

del Reial Madrid Carlos Santillana, i ell, en comptes d'esperar-lo amb una samarreta de l'equip blanc perquè li signara un autògraf, es va vestir amb l'equipatge del porter Arconada amb l'esperança que el futbolista li fera dos xutets. Em va encantar l'anècdota. Va acabar l'artista explicant que, amb el temps i amb un procés de maduració lògic, es va acabar per fer de l'Atlètic de Madrid. En fi, el que deia, que me n'alegro que els dies gloriosos de San Abdón tornen. I que dure.

Pere Bausà ja fa uns quants dies que em posa l'ai al cor. Mire, senyora Garcia, només de llegir el títol ja m'esgarrijo. Quan sento la paraula creixement, m'esglaio. Què hem de créixer més ja? Que no n'hem fet massa tros tots plegats? Només falta això, que el govern central, al capdavant del qual hi ha un veritable artista de la improvisació, vaja fent experiments i "posant títols a les novel·les abans d'escriure-les". Si en veurem de coses si vivim!

Ja acabo. Em va saber molt de mal que ploquera justet el dia de la demostració aqueixa del polp i el peix que s'han inventat. Em semblen fantàstiques iniciatives d'aquesta mena. M'ho semblen, no només pel possible rendiment econòmic que se'n puga derivar, sinó sobretot perquè no són cap còpia de ningú. N'hi ha prou, no?

Incineradora: fracàs ambiental

L'opció de la Generalitat per a la incineració massiva dels residus urbans posa de manifest el fracàs del Pla Integral de Residus (PIR) de 1997 que optava per altres sistemes de tractament. L'oposició social a la instal·lació d'abocadors zonals a diversos indrets, i el desacord polític, ha impedit dur a terme els plans de gestió previstos inicialment.

702

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

sistema Geiserbox seria monumental. I si Càlig, Les Coves, Salsadella... s'han oposat fermament a diversos projectes semblants, no esperen que ací es produisca una reacció semblant front la instal·lació d'una incineradora?

Cal un gran acord polític i social no tant sols al sistema de tractament de residus i a la seua ubicació, sinó també a la necessària reducció de residus. Cal que els governs se n'assabenten d'una vegada que, tot i que, certament, els residus són un problema important d'aquesta cadena, allò encara més important, seria no generar-ne tants mitjançant l'aplicació de lleis que obligaren les empreses a l'ús d'envasos reutilitzables. I és que aquesta opció sempre serà més barata, ambientalment i econòmicament, que l'aplicació de canons sobre el producte final que sempre acabem pagant els mateixos, els consumidors. Està molt molt bé reciclar però millor encara reduir i reutilitzar.

I és que sembla que només sabem ficar pedaços al descosidat que representa generar i generar més i més residus, i no som capaços de fer el que cal, un vestit nou que englobe tota la situació que ja se'n està tornant insostenible. I a més, aquest pedaç que ens volen ficar ara fa un tuf que no ens agrada gens ni mica.

S'aposta, una vegada més, per les anomenades polítiques de "final de canonada" i no per altres preventives i globals que minimitzen la generació de residus. Però la incineració té també inconvenients. L'oposició social serà igual o major que als abocadors, són sistemes cars -amb despeses sols en part compensades per la producció d'energia- i generen residus perillosos -cendres i escòries- funcionant correctament. A més, a més, si el plantejament és que les incineradores "resolen" la gestió de residus, quins estímuls hi hauran per la seua reducció?

S'ha comentat que el nou PIR que prepara la Generalitat preveu instal·lar tres grans incineradores de residus urbans, i és possible que una d'elles vinga a aquesta comarca, fins i tot a aquest terme municipal. Si això forà cert, la bufetada que donaria la Generalitat al govern popular benicarlando i a la seua proposta del

El còmic

Per Xavi Burriel

El No Museu del MUCBE??

EL CÒMIC

EDITORIAL

Carxofeta: una carxofeta, una flor no fa maig, per a la nova regidora de cultura. Diríem que torna a moure. Sembla que per aquesta tardor tindrem altra vegada teatre. No sabem, però, si tot açò de la cultura podrà tornar a veure aquells temps gloriosos de fa uns anys. Per això la carxofa no és carxofa, sinó carxofeta.

Panissola: És que està abonat! Una altra panissola per al nostre alcalde teòric, senyor Domingo (l'alcalde real ja sabem que és el regidor Cuenca). Si no serveix senyor. Marcelino, ja que s'ha de portar la crossa al coll, en realitat a l'amo, perquè li traga les castanyes del foc, el millor que pot fer és anar-se'n cap a casa. Però no ho faça per nosaltres, no, l'ajuntament continuarà funcionant igual, faça-ho per vosté, estarà més tranquil. Nosaltres ens quedarem amb Cuenca. Al cap i a la fi és el segon de la llista i no cap trànsfuga com la que li va donar l'alcaldia al cartagenero.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

- Cultura
- Món rural
- Esports
- Gastronomia
- Classificats
- Fotos
- Música
- Llibres

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

ACADEMIA VALENCIANA DE LA LLINGÜA

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

K&A PUBLICITAT

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

DIPUTACIÓ D'CASTELLÓ